

Formand: Kristian Mølgaard

Solbjergvej 3, 2.

2000 Frederiksberg

20 64 44 23

krm@boelskifteadvokater.dk

Sekretariat: Peter Trudsø

Rådhuspladsen 16

1550 København V

28 13 64 95

pt@strafferetsadvokaten.dk

www.lffa.dk

MEDDELELSER NR. 9

(3. december 2015)

Forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter

Opfølgning på tema i sidste nummer af Meddelelser om besøgskontrol

Tema i dette nummer af Meddelelser: Konfiskation af motorkøretøjer

Tema i næste nummer af Meddelelser: Prøvelse af afslag på prøveløsladelse

Nye domsmænd pr. 1.1.2016

Lokalkursus om IT-kriminalitet henholdsvis lørdag den 16. april 2016 i København og lørdag den 30. april 2016 i Horsens

Husk muligheden for frittekstsøgning i Meddelelser

PET's årlige redegørelse 2014

Kvaliteten af tolkning

Obligatorisk efteruddannelse i 2016 - Strafferet Update - Podcast

Dignity's alternative rapport til FNs komité mod tortur

Seneste nyt fra Højesteret

Hørings svar: Forslag til lov om ændring af straffeloven (Kriminalisering af besiddelse af mobiltelefon og lignende kommunikationsudstyr i varetægtssurrogat), lovforslag om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af fysisk eller psykisk overlegenhed og for falsk anklage), lovforslag om ændring af straffuldbyrdelsesloven (sektionering af radikaliserede og ekstremistiske indsatte), lovforslag om ændring af retsplejeloven (udveksling af oplysninger om tegn på radikalisering og ekstremisme)

Meddelelse 34: Spirituskørsel – Bil ikke konfiskeret

Meddelelse 35: Spirituskørsel – Bil ikke konfiskeret

Meddelelse 36: God advokatskik – Lukkede døre - Facebook

Meddelelse 37: Vold – Gentagelse – Mod vagt - Samfundstjeneste

Forsøgsordning med adgangskontrol til fem byretter

Landsforeningen af Forsvarsadvokater var repræsenteret ved et møde i domstolenes samarbejdsforum den 21. oktober 2015, hvor adgangskontrol blandt andet var på dagsordenen.

Kristian Mølgaard har den 20. november 2015 deltaget i et statusmøde om adgangskontrol med deltagelse af blandt andet repræsentanter for de fem berørte byretter samt dommerforeningen. Ved statusmødet blev der udvekslet erfaringer og synspunkter.

Forsøgsordningen praktiseres meget forskelligt i de fem byretter. Der er tale om en et-årig forsøgsperiode, der begyndte 1. juni 2015. Det er ikke afklaret, om forsøgsordningen munder ud i en permanent ordning med adgangskontrol ved alle retter. Det er således heller ikke afklaret, hvordan en adgangskontrol i givet fald vil blive tilrettelagt.

Landsforeningens bestyrelse sætter pris på de mange tilbagemeldinger fra medlemmerne omkring forløbet af forsøgsordningen. Mange af tilbagemeldingerne vedrører Retten på Frederiksberg.

Hvis landsforeningen skal udøve indflydelse på den løbende evaluering af forsøgsordningen, er det helt afgørende, at landsforeningen fortsat holdes orienteret om, hvordan forsøgsordningen forløber i de forskellige retter.

Har du oplevet uhensigtsmæssigheder i forbindelse med adgangskontrollen ved en af de fem byretter, bedes du derfor fortsat sende en mail med beskrivelse af hændelsen til foreningens sekretær på pt@strafferetsadvokaten.dk

Opfølgning på tema i sidste nummer af Meddelelser om besøgskontrol

I Meddelelser nr. 8 i 2015 var temaet besøgskontrol. Der var indsat fem kendelser, hvor sigtede og tiltalte fik ophævet besøgskontrollen i forhold til nærtstående.

Der er den 3. november 2015 udkommet Rigsadvokatmeddelelse 3/2015. Meddelelsen vedrører brev- og besøgskontrol. Det er i meddelelsen bl.a. anført, at anklagemyndigheden – efter drøftelse med politiet – løbende og af egen drift konkret skal vurdere, om det af hensyn til øjemedet med varetægtsfængslingen er nødvendigt, at arrestanten er undergivet brev og besøgskontrol, herunder om det er nødvendigt, at kontrollen omfatter arrestantens nærmeste familie (især mindreårige børn).

Meddelelsen kan ses her:

http://www.anklagemyndigheden.dk/_layouts/Ankl.dk.SP.Vidensbase.Handler/VidensbaseDocumentHandler.ashx?VidensbaseDocumentName=http://www.anklagemyndigheden.dk/sites/vidensbase/Documents/RM%203-2015.pdf

Tema i dette nummer af Meddelelser: Konfiskation af motorkøretøjer

I dette nummer af Meddelelser er – som annonceret i sidste nummer af Meddelelser - temaet konfiskation af motorkøretøjer. Dommene ses nedenfor som Meddelelse nr. 34 og 35. Der er desværre kun indkommet disse to afgørelser.

Tema i næste nummer af Meddelelser: Prøvelse af afslag på prøveløsladelse

Ligger du inde med en nyere utrykt afgørelse vedrørende prøvelse af afslag på prøveløsladelse bedes du sende afgørelsen til foreningens sekretær Peter Trudsø på pt@strafferetsadvokaten.dk

Tilføj gerne nogle bemærkninger til afgørelsen. Det er udelukkende endelige afgørelser, der har interesse.

SEND HELST AFGØRELSER I DEN OPRINDELIGE PDF-VERSION, DER ER MODTAGET FRA RETTEN VIA E-BOKS, HVORVED TEKSTEN KAN KOPIERES DIREKTE IND I MEDDELSER.

Er der tale om afgørelser, der efterfølgende er indscannede, skal afgørelserne renskrives manuelt, hvilket tager tid.

Afgørelserne vil naturligvis blive bragt i anonymiseret form.

Peter Trudsø modtager også gerne forslag til andre emner, der kan bruges som tema i kommende numre af Meddelelser.

Tanken er at indsamle utrykte afgørelser fra områder, hvor trykt retspraksis ikke efterlader det fulde billede af praksis.

For at et ”temanummer” kan blive en ”succes” kræver det, at foreningens medlemmer indsender afgørelser til sekretæren.

Nye domsmænd og nævninger pr. 1.1.2016

Fra den 1. januar 2016 starter der nye domsmænd og nævninger i alle landets byretter og i de to landsretter. De er udpeget for en 4 års periode. Selv om der rundt omkring i retterne afholdes introduktionsmøder, er det værd at have i baghovedet, at sagerne i det nye år pådømmes af domsmænd og nævninger, som er helt uden erfaring.

Lokalkursus om IT-kriminalitet henholdsvis lørdag den 16. april 2016 i København og lørdag den 30. april 2016 i Horsens

Som annonceret i sidste nummer af Meddelelser handler Landsforeningen af Forsvarsadvokaters næste lokalkursus om IT-kriminalitet, der er en af tidens mest aktuelle emner inden for strafferet.

Undervisere er anklager og ekspert i cypercrime Morten Rasmussen, Østjyllands Politi, og advokat Bjarne Frøberg.

Der vil være morgenmad fra kl. 09.00 til 09.30, hvor der også er mulighed for at få sig en hyggelig snak med gode kollegaer.

Selve kurset varer fra kl. 09.30 til 17.00.

Der serveres frokost samt eftermiddagskaffe.

Kurset giver 8 lektioner til den obligatoriske efteruddannelse.

Kurset den 16. april 2016 afholdes på Tivoli Hotel & Congress Center, Arni Magnussons Gade, 1577 København V.

Kurset den 30. april 2016 afholdes på Hotel Opus, Egebjergvej 1, 8700 Horsens.

Nærmere omkring program, tilmelding og betaling følger i et senere nummer af Meddelelser.

Husk muligheden for fritekstsøgning i Meddelelser

Husk at det er muligt at foretage en fritekstsøgning i Meddelelser. Der kan søges i numre udkommet fra januar 1998 og frem. Log ind på www.lffa.dk og klik på "Afgørelser".

Skulle du på et tidspunkt have brug for en afgørelse fra Meddelelser, der er fra før 1998, kan du sende en mail til foreningens sekretær, der er i besiddelse af trykte udgaver af Meddelelser fra 1983 og frem.

PET's årlige redegørelse 2014

PET har offentliggjort sin redegørelse for 2014. Det er første gang, at der er udformet en årlig redegørelse med hjemmel i lov om PET, der trådte i kraft den 1. januar 2014.

Det fremgår af § 2 i lov om PET, at tjenesten årligt skal afgive en redegørelse om sin virksomhed til justitsministeren, og at redegørelsen skal offentliggøres. Inden offentliggørelsen skal redegørelsen forelægges Folketingets Udvalg vedrørende Efterretningstjenesterne (Kontroludvalget).

Den årlige redegørelse indeholder en overordnet gennemgang af PET's aktiviteter i årets løb og af tjenestens økonomiske og administrative forhold.

På side 37 er meget kort omtalt ansøgninger om aktindsigt.

Redegørelsen kan læses her:

<https://www.pet.dk/Nyheder/2015/~~/media/Aarsberetninger/rliGREDEGRELSEFORPET2014webpdf.ashx>

Der kan i øvrigt læses lidt mere om aktindsigt på PET's hjemmeside:

<https://www.pet.dk/Juridiske%20forhold/Aktindsigt%20og%20arkivadgang.aspx>

Kvaliteten af tolkning

Translatørforeningen har i oktober 2015 offentliggjort deres rapport om tolkning i den offentlige sektor.

I forbindelse med udarbejdelse af rapporten medvirkede flere medlemmer fra Landsforeningen af Forsvarsadvokater i interviews, hvor de fortalte om deres erfaringer.

Rapporten, der på side 24 har en analyse af retstolkning, kan læses her

[http://translatorforeningen.dk/fileadmin/user_upload/documents/tolkeudvalg/Tolkning i den offentlige sektor.pdf](http://translatorforeningen.dk/fileadmin/user_upload/documents/tolkeudvalg/Tolkning_i_den_offentlige_sektor.pdf)

Translatørforeningen blev efterfølgende kritiseret i DR's program "Detektor", idet en pressemeddelelse i forbindelse med offentliggørelse af rapporten var trukket meget hårdt op. Det fremgik heraf, at 92 % af dem, der benytter tolke i den offentlige sektor, har oplevet mangelfuld tolkning.

Fra Landsforeningen af Forsvarsadvokaters side er der ikke tvivl om, at det er særdeles relevant at sætte fokus på kvaliteten af den tolkning, der finder sted i forbindelse med afhøringer og ved retsmøder.

Obligatorisk efteruddannelse i 2016 - Strafferet Update - Podcast

Som det er mange bekendt, er det muligt at klare den obligatoriske efteruddannelse via mobiltelefon, mens man sidder i bilen eller i toget. Der optjenes 18 points årligt og der skal alene betale kursusafgift (kr. 5.000 ekskl. moms) ved årets afslutning, hvis kurset er fulgt og man dermed er berettiget til kursusbevis.

For tilmelding til kurset skal man sende en mail til advokat Anders Németh på akn@aknlaw.dk

Dignity's alternative rapport til FN's komité mod tortur

Dignity, der er dansk institut mod tortur, har henledt Landsforeningen af Forsvarsadvokaters opmærksomhed på en rapport, der er skrevet af Dignity med bidrag fra i alt 13 civilsamfundsorganisationer i Danmark. Rapporten blev præsenteret for FN den 13. november 2015.

Rapporten er kort omtalt i en artikel på Dignitys hjemmeside:

<https://dignityinstitute.dk/nyheder-og-aktiviteter/nyheder/2015/dignity-fremlaegger-rapport-om-danmark-for-fns-torturkomite/>

Rapporten kan downloades her:

http://tbinternet.ohchr.org/Treaties/CAT/Shared%20Documents/DNK/INT_CAT_NGO_DNK_22188_E.pdf

Dignity vil være gerne høre fra forsvarsadvokater med hensyn til konkrete retssager inden for følgende emner:

Tvang i psykiatrien, herunder navnlig langvarig bæltefiksering

Omfattende brug af **isolation som disciplinærstraf** i danske fængsler

Behandling af asylsager og **udvisning af asylsøgere** i strid med forbuddet mod refoulement

Personer på **'tålt ophold'** og spørgsmålet om nedværdigende behandling

Endelig vil Dignity gerne høre fra forsvarsadvokater, der har kendskab til danske sager, hvor advokater har påberåbt sig FN's konvention mod tortur.

Dignity ved Therese Maria Rytter kan kontaktes på telefon 60 10 88 10 og tr@dignityinstitute.dk

Seneste nyt fra Højesteret

Siden seneste nummer af Meddelelser er der afsagt en afgørelse af Højesteret af interesse for forsvarsadvokater (www.hoejesteret.dk)

Der var ikke sket en sådan tilsidesættelse af retssikkerhedsmæssige hensyn til T, at en videoafhøring ikke kunne anvendes som bevis under en straffesag

Kendelse afsagt den 27. november 2015, sag 182/2015

Der blev den 4. august 2014 foretaget en videoafhøring af T's børn, hvorefter sagen blev henlagt. Der blev herefter den 19. november 2014 foretaget en ny videoafhøring på baggrund af en ny politianmeldelse. Begge afhøringer blev foretaget under overværelse af en forsvarer for T. T's forsvarer modtog først den 9. december 2014 en CD-rom med afhøringerne, og børnene blev genafhørt efter T's begæring.

Højesteret udtalte, at der vedrørende afhøringen foretaget den 19. november 2014 ikke var sket en sådan tilsidesættelse af retssikkerhedsmæssige hensyn til T, at denne videoafhøring ikke kunne anvendes som bevis under straffesagen. Højesteret lagde vægt på, at der var foretaget genafhøring af børnene, og at det ikke var en tilsidesættelse af grundlæggende betingelser i retsplejelovens § 745 e, at videoafhøringen den 19. november 2014 blev gennemført, uden at T havde kendskab til indholdet af videoafhøringen den 4. august 2014. Det samme gjaldt den tid, der gik fra afhøringen den 19. november 2014 til modtagelsen af CD-rommen.

T havde anført, at såfremt det blev tilladt at anvende videoafhøringen af 19. november 2014 som bevis i sagen, skulle videoafhøringen af 4. august 2014 også tillades afspillet. På denne baggrund tillod Højesteret, at begge videoafhøringer kunne anvendes som bevis under straffesagen.

Landsretten var nået til samme resultat.

Høringssvar

Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

23. oktober 2015

2015-730-747, Høring over forslag til lov om ændring af straffeloven (Kriminalisering af besiddelse af mobiltelefon og lignende kommunikationsudstyr i varetægtssurrogat)

Ved e-mail af 9. oktober 2015 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

I den anledning kan Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtale følgende:

Anbringelse af arrestanter i varetægtssurrogat sker, når der er tale om unge under 18 år eller når der er tale om personer, der har behov for at blive placeret på en psykiatrisk afdeling.

På en række surrogatinstitutioner opholder varetægtsarrestanterne sig sammen med personer, der lovligt kan besidde og benytte mobiltelefoner. Dette er i modsætning til varetægtsarrestanter i arresthuse, hvor der ikke opholder sig personer, der lovligt kan være i besiddelse af en mobiltelefon.

Surrogatfængslede, der er persongrupper, hvor særlige forhold gør sig gældende, kan formentlig have vanskeligt ved at forstå forskellen i, at de - i modsætning til andre på institutionen - vil pådrage sig et strafferetligt ansvar, hvis de benytter en af de telefoner, som andre personer på den pågældende afdeling lovligt besidder og benytter.

Hvis man uagtet dette ønsker en kriminalisering, er det Landsforeningens opfattelse, at det sanktionsmæssige udgangspunkt i disse tilfælde bør være bøde i stedet for den normale strafposition på 7 dages fængsel.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet
strafferetskontoret@jm.dk

20. november 2015

2015-731-0057, Høring over udkast til lovforslag om ændring af straffeloven (Skærpelse af straffen for voldtægt, samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af fysisk eller psykisk overlegenhed og for falsk anklage)

Ved e-mail af 23. oktober 2015 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

Ifølge lovforslaget skal der ske forhøjelser af strafniveauet for voldtægt og for samleje med et barn under 15 år ved udnyttelse af sin fysiske eller psykiske overlegenhed. Efter lovforslaget bør der samtidig ske en skærpelse af straffen for falsk anklage efter straffelovens § 164, stk. 1, for så vidt angår voldtægt og seksualforbrydelser mod børn. Der lægges med lovforslaget op til en forhøjelse af strafniveauet i disse sagstyper med halvdelen i forhold til den straf, som ville blive fastsat af domstolene i dag.

I den anledning kan Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtale følgende:

Formuleringen af forslaget til den nye bestemmelse i straffelovens § 164, stk. 4, er for generel og bør ændres, så det klart fremgår, at strafskærpelsen angår falsk anklage for så vidt angår voldtægt og seksualforbrydelser mod børn. En generel strafskærpselsesbestemmelse risikerer – i hvert fald på længere sigt – at få en bredere anvendelse end det, der egentligt var tilsigtet i forarbejderne.

Landsforeningen kan tilslutte sig, at der skal ske en styrkelse af myndighedernes sagsbehandling. Hurtig og grundig efterforskning er vigtig i forhold til at sikre - ikke blot at straffskyldige drages til ansvar - men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

jm@jm.dk og pbj@jm.dk

1. december 2015

2015-1902-267, Høring over udkast til lovforslag om ændring af straffuldbyrdelsesloven (sektionering af radikaliserede og ekstremistiske indsatte)

Ved e-mail af 3. november 2015 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

I den anledning kan Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtale følgende:

Landsforeningen kan overordnet tiltræde, at straffuldbyrdelsesloven ændres således, at der sker en udvidelse af adgangen til anbringelse i eller overførsel til arresthus eller lukket fængsel, således at det også kan ske, hvis det må anses for nødvendigt som led i kriminalforsorgens indsats mod radikalisering og ekstremisme. Heri ligger efter bemærkningerne, at den pågældende placering konkret skal være nødvendig som følge af den dømtes radikaliserende adfærd, og at placeringen skal være egnet til at begrænse risikoen for påvirkning af andre til voldelig ekstremisme.

Som anført under Justitsministeriets overvejelser (pkt. 2.2) er udtrykkene ”radikalisering” og ”ekstremisme” ikke entydige begreber, men dækker over varierende grader af tilslutning til radikale og ekstreme synspunkter og handlinger.

I de tilfælde, hvor en indsat af kriminalforsorgen bliver sektioneret med henvisning til, at den indsatte betegnes som radikaliseret eller ekstremistisk, bør den indsatte gøres fuldt ud bekendt med grundlaget herfor. Dette særligt med henblik på, at den indsatte reelt kan udnytte sin klageadgang.

Som anført i bemærkningerne pkt. 2.3 finder Landsforeningen grund til at understrege, at det i hvert enkelt tilfælde må overvejes, om formålet med anbringelsen eller overførelsen vil kunne tilgodeses ved mindre indgribende foranstaltninger. Eksempelvis vil der ikke være grundlag for at placere en indsat i et arresthus, hvis formålet kan opnås ved iværksættelse af en målrettet motivationsindsats i et fængsel.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Justitsministeriet

jm@jm.dk og mmu@jm.dk

1. december 2015

2015-1902-268, Høring over udkast til lovforslag om ændring af retsplejeloven (udveksling af oplysninger om tegn på radikaliseret og ekstremisme)

Ved e-mail af 3. november 2015 har Justitsministeriet anmodet Landsforeningen af Forsvarsadvokater om eventuelle bemærkninger til ovennævnte høring.

Efter nugældende retsplejelov § 115, stk. 1, nr. 3, kan politiet videregive oplysninger om enkeltpersoners rent private forhold til andre myndigheder, hvis videregivelsen må anses for nødvendig af hensyn til samarbejdet mellem kriminalforsorgen, de sociale myndigheder og politiet (KSP-samarbejdet) som led i indsatsen over for dømte, der løslades fra institutioner under kriminalforsorgen, og dømte under 18 år, der løslades fra institutioner m.v. uden for kriminalforsorgen, hvor de er anbragt i henhold til § 78, stk. 2, i lov om fuldbyrdelse af straf m.v.

Det foreslås at nyaffatte bestemmelsen med henblik på at udvide KSP-samarbejdet til at omfatte såvel dømte som varetægtsfængslede personer, der viser tegn på radikaliseret og ekstremisme. Der tilsigtes ved lovforslaget i øvrigt ingen ændringer i KSP-samarbejdet.

I den anledning kan Landsforeningen af Forsvarsadvokater udtale følgende:

Formuleringen ”hvis de skønnes at være radikaliserede eller i risiko for at blive det”, der foreslås indsat i § 115, stk. 1, nr. 3, litra c), er ganske upræcis. Denne formulering bør præciseres, så det undgås at en række personer ikke unødigt ”stemles” som radikaliserede eller ekstremistiske.

De pågældende, som underretningerne vedrører, bør have fuld indsigt i, hvilke oplysninger der videregives. Herved sikres de pågældende mulighed for at korrigere misforståelser m.v.

Med venlig hilsen

Kristian Mølgaard

Meddelelse 34/ 2015

Spirituskørsel – Bil ikke konfiskeret

Færdselslovens § 53 og § 133 a, stk. 2, jf. straffelovens § 75, stk. 2 og 3.

T, der ikke tidligere var straffet for spirituskørsel, førte en varebil med 2,21 i promille alkohol i blodet og blev i overensstemmelse med sin erkendelse idømt 20 dages betinget fængsel med vilkår om bl.a. alkoholbehandling. T blev endvidere frataget førerretten i 3 år. Bilen var ejet af T og dennes ægtefælle Æ. Byretten konfiskerede bilen. Det var for landsretten ubestridt, at Æ var medejer af bilen og havde betalt en væsentlig del af købesummen. Æ havde ikke gjort sig skyldig i kvalificeret spirituskørsel, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 2. Herefter fandtes der ikke at kunne ske konfiskation af bilen i medfør af denne bestemmelse. Konfiskation af bilen fandtes ikke påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, ligesom der ikke forelå særlige omstændigheder, der i øvrigt talte for konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2. Allerede som følge heraf var der ikke grundlag for konfiskation efter de i øvrigt af anklagemyndigheden påberåbte bestemmelser i straffelovens § 75, stk. 2 og 3. Landsretten frifandt derfor T for anklagemyndighedens påstand om konfiskation..

Dom afsagt af Østre Landsret den 13. oktober 2015, S-1094-15

Dom afsagt den 24. marts 2015 af Retten i Glostrup:

"Anklageskrift er modtaget den 12. november 2014

T er tiltalt for spirituskørsel efter færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1, ved den 6. september 2014 ca. kl. 19.10 at have ført varebil XX ad Motorring 3 i Gladsaxe kommune i nordgående retning, efter at have

indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at T skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at fratagelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om konfiskation af varebil XX, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 2, jf. straffelovens § 75 stk. 2 og stk. 3.

T har erkendt sig skyldig.

T har protesteret mod påstanden om konfiskation.

Sagens oplysninger

T har forklaret, at han kørte alene i bilen den dag. Han havde været hjemme og var på vej til Hornbæk Camping. Derhjemme havde han repareret forskellige ting ved huset. Han var i trist humør og tog hul på en flaske rødvin, som han drak. Han snakkede i telefon med sin kone, som fortalte, at hun havde det dårligt. Han blev nervøs for, om det kunne være en blodprop eller lignende. Han tog chancen og kørte af sted. Da han blev standset af politiet, kom han med på politistationen i håndjern.

Bilen er en fælles bil. Det var hans kone, som lagde størstedelen af købesummen for bilen. Hun benytter bilen mest, mens han primært har taget toget. Det er deres private bil. Han er også musiker og spiller forskellige steder, det er derfor, det er en varebil. Så er der plads til instrumenter bagi. De har almindeligt fælleseje.

Æ har forklaret, at bilen primært benyttes af hende. Hun betalte 2/3 af købesummen, da de købte bilen. Det var tilfældigt, at bilen udelukkende blev registreret i T's navn. Hun havde ikke tænkt på, at det havde betydning. De har flere kilometer til indkøbsmuligheder, hvilket gør det nødvendigt at have bil om vinteren.

Der er dokumenteret fra T's straffeattest fra 2014.

Der blev den 6. september 2014 kl. 20.14 taget en blodprøve fra T. I blodprøven blev der fundet en mindsteværdi på 2,21 promille alkohol.

T's kørekort har været inddraget af politiet fra den 6. september 2014.

Kriminalforsorgen har foretaget en undersøgelse af T's personlige forhold og har skønnet, at T har behov for alkoholistbehandling.

Rettens begrundelse og afgørelse

T har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen styrkes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at T er skyldig.

Straffen fastsættes til fængsel i 20 dage, jf. færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 1, jf. stk. 1, jf. § 53, stk. 1.

Ved fastsættelse af straffen har retten lagt vægt på, at det er en førstegangs spirituskørsel med promille over 2,00.

T har erklæret sig villig til at indgå i en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling.

Da T efter Kriminalforsorgens erklæring må anses for egnet hertil, gøres dommen betinget som anført nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 2, og § 57, stk. 1, nr. 5.

T skal betale en tillægsbøde på 11.500 kr. jf. straffelovens § 58, stk. 2.

Forvandlingsstraffen fastsættes som nedenfor bestemt.

T fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra den 6. september 2014, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128.

T står som registreret som ejer og bruger af bilen. Uanset forklaringerne om, at bilen primært benyttes af Æ, og at det er Æ, som har betalt størstedelen af købesummen, finder retten ikke, at der foreligger særlige grunde som taler for undtagelsesvis at undlade konfiskation jf. færdselslovens § 133 a, stk. 12. Retten tager påstanden om konfiskation til følge, jf. straffelovens § 75, stk. 2.

Thi kendes for ret:

T skal straffes med fængsel i 20 dage.

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis T overholder følgende betingelser:

1. T må ikke begå noget strafbart i en prøvetid på 2 år fra endelig dom.
2. T skal i 1 år være under tilsyn af Kriminalforsorgen og skal efter Kriminalforsorgens nærmere bestemmelser i denne periode undergive sig en struktureret, kontrolleret alkoholistbehandling.

T skal betale en samlet bøde på 11.500 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 10 dage.

T skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 3 år fra den 6. september 2014

Hos T konfiskeres personbil XX.

T skal betale sagens omkostninger.”

...

Østre Landsrets dom:

"Glostrups Rets dom af 24. marts 2015 (15-11760/2014) er anket af T med påstand om frifindelse for anklagemyndighedens påstand om konfiskation, således at bilen med registreringsnummer XX ikke konfiskeres.

Anklagemyndigheden har påstået stadfæstelse.

Forklaringer

Der er for landsretten afgivet forklaring af T og af Æ.

T har supplerende forklaret blandt andet, at han efter at have talt i telefon med sin ægtefælle, Æ, blev meget bekymret for, om hun havde fået en blodprop. Første gang, han talte i telefon med Æ, nævnte han, at han ikke kunne køre, fordi han havde drukket rødvin, men han "underspillede" det. Han kørte, selv om han havde drukket rødvin. Det var forsvarligt, blandt andet fordi han kører meget forsigtigt og har været elitebilist i mange år. Risikoen var at køre motorvejen var desuden lav. Han og hans kone har fælleseje og fælles økonomi. De fleste af pengene til købet af bilen kom fra hende. Hun betalte således ca. 85.000 kr., mens han betalte resten af beløbet på 125.000 kr. I tilfælde af, at han og hans kone gik fra hinanden, ville værdien af bilen skulle deles mellem dem.

Æ har supplerende forklaret blandt andet, at hun betalte 2/3 af købesummen for bilen med penge, som hun havde i banken. Hvis hun og ægtefællen gik fra hinanden, ville værdien af bilen skulle deles mellem dem.

Der har for landsretten foreligget registreringsattest og udskrifter fra Centralregistreret for Motorkøretøjer vedrørende bilen.

Landsrettens begrundelse og resultat

Anklagemyndigheden har påstået bilen konfiskeret i medfør af færdselslovens § 133 a, stk. 2, jf. straffelovens § 75, stk. 2 og 3.

Det er for landsretten ubestridt, at Æ er medejer af bilen og har betalt en væsentlig del af købesummen. Hun har ikke gjort sig skyldig i kvalificeret spirituskørsel, jf. færdselslovens § 133 a, stk. 2. Herefter findes der ikke at kunne ske konfiskation af bilen i medfør af denne bestemmelse.

Konfiskation af bilen findes ikke påkrævet for at forebygge yderligere lovovertrædelser, ligesom der ikke foreligger særlige omstændigheder, der i øvrigt taler for konfiskation, jf. straffelovens § 75, stk. 2. Allerede

som følge heraf er der ikke grundlag for konfiskation efter de i øvrigt af anklagemyndigheden påberåbte bestemmelser i straffelovens § 75, stk. 2 og 3.

Landsretten frifinder derfor T for anklagemyndighedens påstand om konfiskation.

Thi kendes for ret:

Byrettens dom i sagen mod T ændres, således at bestemmelsen om konfiskation udgår.

Statskassen skal betale sagens omkostninger for landsretten."

Meddelelse 35/ 2015

Spirituskørsel – Bil ikke konfiskeret

Færdselslovens § 53 stk. 1 og § 133a, stk. 2 og stk. 5, jf. stk. 11

M, der tidligere var straffet for spirituskørsel, førte i frakendelsestiden en lånebil med 2,70 promille alkohol i blodet. M blev straffet med fængsel i 40 dage og frakendt førerretten i 5 år. Retten fandt ikke på det foreliggende grundlag fornøden hjemmel til at konfiskere en beslaglagt bil, der var ejet af et selskab, E A/S. Bilen var selskabets "repræsentationsbil". T var ejer af 10 procent af aktierne i selskabet og kunne tegne selskabet alene.

Dom afsagt af Retten i Hillerød den 1. oktober 2015, rettens nr. 7-4430/2014

"Anklagemyndigheden
mod
M

Anklageskrift er modtaget den 30. oktober 2014.

M er tiltalt for

1.
spirituskørsel efter færdselslovens § 117, jf. § 53, stk. 1,
ved den 8. august 2014, ca. kl. 18.33, at have ført personbil reg. nr. XX ad Hillerødmotortrafikvejen mod nord ved afkørsel Herredsvejen i Hillerød kommune, efter at have indtaget spiritus i et sådant omfang, at alkoholkoncentrationen i blodet under eller efter kørslen oversteg 0,50 promille.
2.
overtrædelse af færdselslovens § 117a, stk.1,

ved som nævnt i forhold 1, at have ført køretøjet, selv om førerretten senest ved Helsingørs Rets dom af 25. november 2011 ubetinget blev frataget i 3 år fra den 25. november 2011 at regne.

Påstande

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om fængselsstraf.

Anklagemyndigheden har påstået, at tiltalte skal fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, og at fratagelsen skal ske ubetinget, jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1 og 10, jf. § 128.

Anklagemyndigheden har påstået konfiskation af personbil XX, Volvo S 80, stel nr. XX, jf. færdselslovens § 133a, stk. 2 og stk. 5, jf. stk. 11.

Det fremgår af sagen, at den omhandlede Volvo S80 er ejet af E A/S.

M har erkendt sig skyldig, men har protesteret mod konfiskationen.

Sagens oplysninger

M har forklaret, at han kørte i en lånebil fra det værksted, hvor den af selskabet ejede Volvo S80 var til reparation. Han ejer 10 % af aktierne i E A/S, direktøren, J, ejer 5 % og et tysk selskab, "W", ejer den resterende aktiekapital. Det er rigtigt, at han kan tegne selskabet alene, og det er også rigtigt, at der er 5-9 ansatte. Volvoen er selskabets repræsentationsbil, der anvendes til at køre selskabets besøgende kunder rundt i - der er således ikke tale om en almindelig "firmabil". Tiltalte bestred ikke målingen. Der blev den 8. august 2014 kl. 19.43 taget en blodprøve fra tiltalte. I blodprøven blev der fundet en mindsteværdi på 2,70 promille alkohol.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Retten i Helsingørs dom af 25. november 2011 med fængsel i 20 dage, betinget, førerrettsfratagelse i 3 år, bøde 41.000 kr., forvandlingsstraf af fængsel i 20 dage, for overtrædelse af færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 1, jf. § 53, stk. 1. Prøvetid 2 år, domfældte skal indenfor en længstetid på 6 måneder udføre 30 timers samfundstjeneste, undergive sig tilsyn af Kriminalforsorgen i længstetiden. Førerrettsfratagelse jf. færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 1, jf. § 128, til 24. november 2014.

Retten begrundelse og afgørelse

Tiltalte har uden forbehold erkendt sig skyldig. Tilståelsen støttes af de oplysninger, der i øvrigt foreligger. Det er derfor bevist, at tiltalte er skyldig. Straffen fastsættes til fængsel i 40 dage, jf. færdselslovens § 117, stk. 2, nr. 1 og 4, jf. stk. 1, jf. § 53, stk. 1, og § 117 a, stk. 1.

Tiltalte fratages retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 5 år fra endelig dom, jf. færdselslovens §126, stk. 1, nr. 1 og 10, jf. § 128.

Retten finder ikke på det foreliggende grundlag fornøden hjemmel til at konfiskere den af selskabet ejede personvogn.

Thi kendes for ret:

M skal straffes med fængsel i 40 dage.

M skal frakendes retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, i 5 år fra endelig dom.

Tiltalte skal betale sagens omkostninger.”

Meddelelse 36/ 2015

God advokatskik – Lukkede døre - Facebook

Retsplejelovens § 126, stk. 1

Advokat A, der tidligere var idømt disciplinære sanktioner, blev af Advokatnævnet idømt bøde på 150.000 kr. [Klager 1], [klager 2] og [klager 3] havde klaget over, at A havde tilsidesat god advokatskik ved at have fremsat injurierende ytringer om dem på Facebook i forbindelse med en straffesag, hvor de var forurettede, og hvor A var forsvarer for tiltalte. Byretten og landsretten havde besluttet at lukke dørene under vidneforklaringerne fra klagerne. Advokatnævnet fandt, at A med sine ytringer og opslag på Facebook havde udsat klagerne for en unødigt og grov krænkelse og derved var gået langt videre end berettiget til varetagelse af sin klients interesser. Advokatnævnet fandt endvidere, at A var gået langt videre end berettigede hensyn til klientvaretagelsen tilsiger, ved offentligt på Facebook at fremkomme med sine bemærkninger og holdninger til bevisbedømmelsen af de for lukkede døre afgivne vidneforklaringer på et tidspunkt, hvor landsretten endnu ikke havde afsagt dom i sagen. Advokatnævnet lagde herved vægt på, at bemærkningerne om sagen var egnede til at påvirke dommernes og nævningernes stillingtagen til sagen. At bemærkningerne ikke blev sendt direkte til landsretten kunne ikke føre til en ændret vurdering.

Kendelse fra Advokatnævnet den 3. november 2015, sagsnr. 2014 – 1598, 2014 – 1722 og 2014 - 2080/CHN

”Sagens parter:

I denne sag har [klager 1], [[klager 2] og [klager 3] klaget over advokat A.

.

Klagens tema:

[Klager 1], [klager 2] og [klager 3] har klaget over, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved at have fremsat injurierende ytringer om dem på Facebook i forbindelse med en straffesag, hvor de var forurettede, og hvor advokat A var forsvarer for tiltalte.

Datoen for klagen:

Klagerne er modtaget i Advokatnævnet den 26. maj 2014, den 6. juni 2014 og den 4. juli 2014.

Sagsfremstilling:

Det fremgår af sagen, at advokat A var beskikket forsvarer for [X], der bl.a. var tiltalt for overtrædelse af straffelovens bestemmelser om voldtægt, herunder voldtægt af børn under 15 år, vold/grov vold og trusler begået mod [klager 1] (født 1994), [klager 2] (født 1994), [klager 3] (født 1993) og [Y] (født 1995). Sidstnævnte har ikke indgivet klage i nærværende sag.

Sagen blev hovedforhandlet ved Retten i [bynavn] i efteråret 2013, og ifølge udskrift af retsbogen af 4. september 2013 besluttede retten i medfør af retsplejelovens § 29 a, stk. 1, jf. § 845, stk. 1, at dørene under hovedforhandlingen skulle lukkes, når [klager 1], [Y], [klager 2] og [klager 3] skulle afgive vidneforklaring.

Ved Retten i [bynavns] dom af 3. december 2013 blev [X] fundet skyldig i de forhold, der vedrørte [klager 1], [klager 2] og [Y], mens han blev frifundet for de forhold, der vedrørte [klager 3]. Retten i [bynavn] fastsatte straffen til fængsel i 8 år samt udvisning, ligesom [X] blev dømt til at betale 100.000 kr. i tortgodtgørelse til [klager 1] og 125.000 kr. i tortgodtgørelse til [klager 2]. [X] ankede Retten i [bynavns] dom til [Landsretten].

Ifølge udskrift af retsbogen af 27. marts 2014 fra [Landsretten] besluttede retten i medfør af retsplejelovens § 29 a, stk. 1, at lukke dørene under oplæsning af [klager 1's] forklaring for byretten og under hendes forklaring for landsretten.

Det fremgår endvidere af udskrift af retsbogen af 1. april 2014, at [Landsretten] også lukkede dørene under [klager 2's] forklaring.

Advokat A skrev følgende i et opslag på Facebook den 30. april 2014:

”Så er tre dages procedure overstået. Mit procedure manuskriptet fyldte 250 sider med påvisning af, at vidnerne ikke havde talt sandt om anklagerne mod min klient, og det er blevet til 11 retsdage i alt. Jeg er hæs i stemmen, og det var længe at stå op. Jeg har prøvet af aflæse nævningernes kropssprog. I begyndelsen var det lukket, men efterhånden sporede jeg mere og mere sympati. Jeg håber, at sympatien ikke kun var rette imod mit kæmpe arbejde, men at den også var rettet mod at frikende min klient for de voldsomme anklager imod ham, byretten idømte ham 8 års fængsel for + udvisning. Vi får først deres afgørelse af skyldsspørgsmålet den 8. maj. Så jeg er meget spændt.”

[Klager 2] skrev en kommentar til opslaget, hvortil advokat A den 1. maj 2014 fremkom med følgende tre kommentarer:

”Jeg foretog en videnskabelig diskurs og konversationsanalyse af pigernes forklaringer til politiet, byretten og landsretten. Den analyse viste, at pigernes fortællinger bliver fyldigere og fyldigere, og de indeholder uforklarlige modsætninger. Jeg kom til den konklusion, at pigernes forklaringer havde erobret deres identitet. Den narrative psykologi ser ikke noget usædvanligt i det.”

”8 måneder [klager 2] sov I sammen hver nat. Det er vanskeligt at forstå, hvis dine fortællinger er sande, at du ikke flyttede, at du afslog politiets tilbud om beskyttelse 2 gange, og at du kun anmeldte en lussing, når du i retten oplyste at have været udsat for langt mere avanceret vold og trusler på livet. Hvad skal vi, der ikke har været til stede, tro på? Kan man både afslå politiets tilbud om beskyttelse og hævde overfor politiet, at man ikke har været udsat for noget, når man efterfølgende i retten siger, at det skyldtes frygt, at man ikke flyttede? kan”

”Det er tragisk, at menneskers møde skal efterlade sådanne erfaringer. Men pigerne kendte nu hinanden og har talt med hinanden. Det gør det nemmere at forklare deres enslydende forklaringer.”

Advokat A opslag følgende to kommentarer på Facebook den 2. maj 2014:

”Tak for anderkendelsen af kvaliteten af mit professionelle arbejde [klager 2]. Det er

bedre, end da du efter byretten skrev, at jeg var syg i hovedet. Jeg har kun haft jeres forklaringer at arbejde med, og det har landsretten også. Og i forklaringerne er der meget, der slet ikke kan hænge sammen. Men dialogen her på FB tyder på, at vi skulle have hørt på nogle flere vidner.”

”jeg er enig i, [Z], at der er mange tragiske parforhold, hvor kvinden holder sig tilbage fra at søge politiets beskyttelse på grund af parrets børn. Hvis jeg havde været [klager 2’s] advokat, ville jeg som udgangspunkt have lagt hendes forklaring til grund, men jeg ville også have haft mulighed for at tale med hende om, hvordan hendes forskellige og modsætningsfyldte forklaringer kunne give mening og kunne forstås af folk udefra som f.eks. landsdommerne. Når forklaringer bliver udbygget efterhånden som der afgives flere forklaringer, vil enhver advokat kunne fortælle [klager 2], at det var en handicap i hendes fortælling, at hun ikke fremlagde detaljerne med det samme. Men netop modsætningerne i hendes forklaringer ville jeg bruge megen tid på. Når der er modsætninger, kan jo ikke begge dele være korrekte, og i et sådant tilfælde vil en domstol normalt vælge at inden af forklaringerne kan være rigtige. [Klager 2] havde et godt netværk, som kunne have beskyttet hende, hvis hun var bange. Hun har ikke i retten virket som en pige, der savnede mod. Fra et narrativt psykologisk synspunkt er der ikke noget unaturligt i, at 4 piger, som kender hinanden, og som har den ressourcefulde [klager 2] som deres omdrejningspunkt, fortæller fortællinger, der meget ligner hinanden. Det er en rygmarvsreaktion for enhver erfaren retssagsjurist, at være skeptisk overfor enslydende forklaringer. Hvis ikke jeg var kommet i tanker om at kontrollere den 4. piges positivt urigtige oplysninger om en dødfødsel af et 8 måneder gammelt foster, var han givet også i byretten blevet dømt i forhold til hende. For hendes forklaring var endnu mere detaljeret og traumatisk end [klager 2’s].”

Advokat A op slog endvidere følgende på sin Facebook side den 8. maj 2014:

”En ting er sikkert. Vi giver aldrig op. Jeg har netop lagt sidste hånd på et udkast til en ansøgning om at få en meget upræcis skyldkendelse til vurdering i Højesteret. Enten frifinder Højesteret, eller også sender de sagen tilbage til landsretten til en helt ny behandling med helt andre landsdommere og nævninger. Landsretten har bare ikke gjort sit arbejde godt nok.”

I en statusopdatering på Facebook skrev advokat A følgende den 10. maj 2014 kl. 14.16:

”Både byretten og landsretten har dømt på fornemmelser og ikke på beviser. Når vi få lov at komme i Højesteret, er det fordi landsretten ikke har skrevet, hvad man anser for bevist. Havde landsretten gjort det, ville det have stået klart, at der var faktiske omstændigheder, der ikke kunne forenes. Det gælder f.eks. når der henvises til en lærer, som den pågældende pige slet ikke havde i 2011, eller når en af pigerne oplyser om episode efter indflytning i en lejlighed i februar eller april, som skulle have fundet sted samtidigt med en trafikulykke i august, eller når en af pigerne oplyser, at hun er blevet sparket og truet med en pistol, selvom politiets journaler viser, at hun samme eftermiddag kun anmeldte en lussing. Men jeg kan give mange flere eksempler på, at by- og landsretten ikke har gjort arbejdet godt nok.”

Advokat A skrev senere samme dag, den 10. maj 2014 kl. 15.49 en statusopdatering med følgende indhold:

”Det har også gjort indtryk på mig, at by- og landsretten – bestående af etniske danskere i bedsteforældrealderen – kun har forkastet forklaringer afgivet af piger med anden etnisk baggrund end dansk, og at man har forkastet de forklaringer, der

er afgivet af vidner med anden etnisk baggrund end dansk. Jeg føler, at nævningetinget i denne sag har virket som en folkedomstol, der i højere grad har ladet sig lede af deres følelser og i mindre grad af deres nøgterne fornuft.”

Som svar på diverse kommentarer på opslaget skrev advokat A den 10. maj 2014 kl. 18.13:

”Den pige, som han blev frifundet for i byretten, oplyste at hun var [...]. Den pige, som han blev frifundet for i landsretten, oplyste at hun var [...]. De vidner, hvis forklaringer uden begrundelse blev kasseret, var [...] og [...].”

Ved dom af 13. maj 2014 stadfæstede [Landsretten] byretsdommen for så vidt angår forholdene begået mod [klager 1] og [klager 2], mens [X] blev delvis frifundet for de forhold, der vedrørte [Y]. Landsretten nedsatte straffen til fængsel i 5 år og betinget udvisning, og tortgodtgørelsen til [klager 1] og [klager 2] blev nedsat til henholdsvis 70.000 kr. og 100.000 kr.

Samme dag som [Landsrettens] dom blev afsagt, den 13. maj 2014, skrev advokat A følgende i en statusopdatering på Facebook:

”Det har gjort indtryk på mig under denne sag, at pigerne, og de piger, der støtter dem, på FB mest præsenterer sig som lækre kropsduer, der virker, som ønsker de at blive spist, og kun i ringe grad præsenterer sig med de kvaliteter, som de forhåbentlig har inde i hovedet.”

I en efterfølgende statusopdatering skrev advokat A bl.a. følgende, idet han nederst havde delt et foto af [klager 1] fra dennes facebookprofil:

”[Klager 1] har nu også klaget til Advokatnævnet over mig. Hun føler sig chikaneret over min bemærkning om, at de forurettede og deres støtter mest synes at præsentere sig på Facebook, som kropsduer, der er lige til at spise, og hun føler sig generet af, at mine bemærkninger sår tvivl om hendes troværdighed. Men når jeg spørger min mandlige klienter om deres kommentarer til billedet nedenfor, er deres enslydende kommentar, at hun er da lige til at spise. Og hun ser da meget smuk og appetitvækkende ud. Ikke mange vil genkende hende på gaden ud fra billedet, så hun har naturligvis gjort, hvad alle gør, nemlig at fremstille sig fra den mest fordelagtige side. Der er intet af det, som jeg har anført på Facebook, som ikke også er anført under min 3 dage lange offentlige procedure. Og så har jeg endda ikke gentaget, at den smukke [klager 1] allerede kort efter sin 14 års fødselsdag lod en selfie af sig selv i det tøj, som hun var født i, gå rundt blandt kammeraterne. Og [klager 1], hvordan kan du være overfaldet ved en lejlighed, hvor [...] lige var flyttet i sin nye lejlighed (feb-apr), når du også oplyser, at det var kort efter, at min klient var blevet skadet i en trafikulykke, som vi ved fandt sted i august. Det skylder du da en forklaring på.”

Advokat A skrev endvidere følgende statusopdatering om [klager 2], idet han havde delt hendes billede, der var indsat nederst i teksten:

”Nu har [klager 2] også klaget til Advokatnævnet over mig. Også hun føler sig chikaneret over min bemærkning om, at de forurettede og deres støtter mest synes at præsentere sig på Facebook, som kropsduer, der er lige til at spise, og hun føler sig generet af, at mine bemærkninger sår tvivl om hendes troværdighed. Men når jeg spørger min mandlige klienter om deres kommentarer til billedet nedenfor, er deres enslydende kommentar, at hun er da lige til at spise. Og hun ser da meget smuk og appetitvækkende ud. Ikke mange ville genkende hende på gaden ud fra billedet, så

hun har naturligvis gjort, hvad alle gør, nemlig at fremstille sig fra den mest fordelagtige side. Der er intet af det, som jeg har anført på Facebook, som ikke også er anført under min 3 dage lange offentlige procedure.

I forhold til troværdighed skylder [klager 2] os en forklaring på, hvordan det hænger sammen, at hun i retten forklarede om spark og trussel med en pistol, når hun få timer senere ifølge politiets døgnrapport anmeldte min klient for at have givet hende en lussing. Men det er ikke det eneste, som [klager 2] skylder os en forklaring på.”

Ved Advokatnævnets kendelse af 28. maj 2014 blev advokat A pålagt en bøde på 100.000 kr. for tilsidesættelse af god advokatskik ved den 3. december 2013 på Facebook at have postuleret, at [Æ] og hendes datter, [klager 3] havde afgivet falsk forklaring for Retten i [bynavn]. Advokat A indbragte kendelsen for retten, og ved Retten i [bynavns] dom af 22. maj 2015 blev den af Advokatnævnet pålagte bøde nedsat til 50.000 kr. Advokat A har anket dommen til landsretten.

Advokat A opslog følgende statusopdatering på Facebook den 6. juni 2014, idet han citerede flere afsnit fra Retten i [bynavns] dom af 3. december 2013.

”[Æ] åbnede ballet med klage til Advokatnævnet over mig.

[...].

Jeg citerer hvad der kom frem ved de offentlige retsmøder.

[...]

Så kan det vist ikke dokumenteres klarere, at [Æ] og hendes datter løj dommerne og nævningerne lige op i hovedet.

[...]

Det ser ud som om, at både [Æ] og [klager 3] er forsvundet fra Facebook. Hvis der er nogen, der kender deres nuværende FB adresser, vil jeg gerne kende dem.”

Ved brev af 16. juni 2014 indgav advokat [A] på vegne [klager 3] politianmeldelse mod advokat A for overtrædelse af retsplejelovens §§ 29 d, 1017 b og 1017 d, ved på Facebook at have offentliggjort hendes klients navn samt dele af dommen uden anonymisering, herunder citeret forklaringer afgivet for lukkede døre.

Parternes påstande og anbringender:

Klager:

[Klager 1], [klager 2] og [klager 3] har påstået, at advokat A har tilsidesat god advokatskik ved på Facebook at have krænket dem og kommenteret straffesagen, inden der var faldet dom og til trods for, at der under sagen var nedlagt navneforbud.

[Klager 1], [klager 2] og [klager 3] har til støtte herfor særligt gjort gældende, at advokat A har misbrugt sin stilling som forsvarsadvokat til i åbent forum at nedgøre dem, herunder ved bl.a. at omtale dem som ”kropsduer” og ”appetitvækkende”. Advokat A har endvidere videregivet oplysninger om vidneforklaringer afgivet for lukkede døre, ligesom han fremstillede pigerne som løgnere. Dertil kommer, at advokat A har nedgjort dommen, idet han bl.a. har betegnet nævningerne som mennesker, der ikke har dømt med deres fornuft.

[Klager 2] har endvidere gjort gældende, at advokat A har lagt hendes billede og navn på sin Facebook side.

Indklagede:

Advokat A har påstået frifindelse og har til støtte herfor særligt gjort gældende, at han ikke har offentliggjort nogen oplysninger, som ikke allerede var kendt fra de offentlige retsmøder, der tiltrak sig stor offentlig

interesse. Advokat As bemærkninger på Facebook blev alle fremsat som svar på spørgsmål eller kommentarer, og de er alle fremsat efter, at skyldsspørgsmålet var optaget til kendelse, og der var under landsretssagen ikke nedlagt navneforbud. Bemærkningerne er i øvrigt alle retsvidenskabeligt begrundet og omfattet af ytringsfrihed. Advokat A har i den forbindelse anført, at Facebook er et socialt medie, der virtuelt træder i stedet for et fysisk møde, og at alt, hvad der kan siges på et fysisk møde, derfor også kan fremføres på Facebook. I øvrigt har kun en meget afgrænset kreds på under 10 personer deltaget i debatten på Facebook.

Advokat A har særligt for så vidt angår klagen fra [klager 1] og [klager 2] anført, at udtrykket ”kropsdue” ikke er nedsættende, men bruges i almindelighed om personer, der offentligt fremhæver deres kropslige fortrin. Advokat A lagde ikke selv et billede af klagerne ud på Facebook, men delte blot et link til billederne, som klagerne benyttede som profilbilleder, så debattørerne på Facebook selv kunne vurdere, om udtrykket ”kropsdue” var passende på beskrivelsen af klagerne.

Advokat A har ikke nedgjort eller fremstillet klagerne som løgnere, men har alene fremhævet relevante og væsentlige omstændigheder i pigernes vidneforklaringer, der ikke stemte overens med de dokumenterede, objektive kendsgerninger.

[Klager 2] henvendte sig i øvrigt selv til [avis] for at få offentliggjort sin klage og de af advokat A fremsatte bemærkninger, som hun klager over, hvorved hun fik ekstra publicity.

Advokat A har særligt for så vidt angår klagen fra [klager 3] anført, at hun ikke er offer i sagen, idet retten tilsidesatte hendes forklaring som værende i strid med sandheden.

Advokat A har ikke krænket hende på Facebook med udtryk som ”kropsdue” og ”appetitvækkende”, og han har ikke lagt noget billede af hende på Facebook.

Advokat A har for så vidt angår alle klagerne anført, at Advokatnævnets praksis – som er nedskrevet i artiklen ”Nye retningslinjer for udmåling af bøder” – om, at enhver overtrædelse anses for ligeartet og udløser gentagelsesvirkning, er i strid med EMRK’s frihedsrettigheder, ligesom den også synes problematisk i forhold til forfatningsretlige, forvaltningsretlige og strafferetlige principper. Nærværende sager bør afgøres i overensstemmelse med den retspraksis, som domstolene har udviklet i relation til gentagelsesvirkning i straffesager, dvs. at der alene tillægges gentagelsesvirkning i forhold til ligeartede overtrædelser. Det bør endvidere tillægges vægt i formildende retning, at advokat A ikke kunne forudse, at Advokatnævnet ville anse hans adfærd for en overtrædelse af god advokatskik, hvilket skete med nævnets kendelse af 28. maj 2014, ligesom det bør tillægges vægt, at hans klient har tilbudt klagerne mediation og erstatning, men at klagerne har afslået at deltage i et sådant møde.

Advokat A har endelig gjort gældende, at henset til at klagen inddrager den vurdering, der under sagen blev foretaget af [Landsrettens] dommere og nævninger, bør ingen landsdommer fra [Landsretten] medvirke ved Advokatnævnets behandling af sagen.

Advokatnævnets behandling:

Sagen har været behandlet på et møde i Advokatnævnet med deltagelse af 19 medlemmer.

For så vidt angår advokat As anmodning om, at landsdommer Elisabeth Mejnertz ikke medvirker ved Advokatnævnets behandling af sagen, finder nævnet, at der ikke er grundlag for, at Elisabeth Mejnertz skal vige sit sæde i forbindelse med nærværende sagers behandling, jf. § 15, stk. 1, nr. 1-4, i bekendtgørelse nr. 20. af 17. januar 2008.

Nævnets afgørelse og begrundelse:

Advokatnævnet afviser på grund af manglende retlig interesse den del af klagen, der vedrører advokat As bemærkninger om dommernes og nævningernes behandling af sagen.

Det følger af retsplejelovens § 126, stk. 1, at en advokat skal udvise en adfærd, der stemmer med god advokatskik. Det fremgår endvidere af retsplejelovens § 29 d, jf. § 29, at offentlig gengivelse af, hvad der forhandles i retsmøder, der holdes for lukkede døre, er forbudt, medmindre dørlukning alene er sket af hensyn til ro og orden i retslokalet. Retten i [bynavn] og [Landsretten] besluttede at lukke dørene under vidneforklaringerne fra [klager 3], [klager 1] og klager 2].

Advokatnævnet finder, at advokat A med sine ytringer og opslag på Facebook har udsat [klager 1], [klager 2] og [klager 3] for en unødigt og grov krænkelse og derved er gået langt videre end berettiget til varetagelse af sin klients interesser.

Advokatnævnet finder endvidere, at advokat A er gået langt videre end berettigede hensyn til klientvaretagelsen tilsiger, ved offentligt på Facebook at fremkomme med sine bemærkninger og holdninger til bevisbedømmelsen af de for lukkede døre afgivne vidneforklaringer på et tidspunkt, hvor [Landsretten] endnu ikke havde afsagt dom i sagen.

Advokatnævnet har herved lagt vægt på, at bemærkningerne om sagen var egnet til at påvirke dommernes og nævningernes stillingtagen til sagen. At bemærkningerne ikke blev sendt direkte til [Landsretten] kan ikke føre til en ændret vurdering.

Advokatnævnet finder på den baggrund, at advokat A groft har tilsidesat god advokatskik, jf. retsplejelovens § 126, stk. 1.

Sanktionsfastsættelsen

Advokat A er siden 2004 pålagt talrige sanktioner for overtrædelse af god advokatskik. Overtrædelserne har været af mangeartet karakter. Advokat A er således bl.a. i 2004 pålagt en bøde på 5.000 kr., i 2005 to bøder på hver 5.000 kr., i 2006 en irettesættelse og to bøder på hver 5.000 kr. og i 2007 en bøde på 10.000 kr. Advokat A blev endvidere ved Højesterets dom af 28. november 2011 pålagt en bøde på 50.000 kr. vedrørende en indbragt kendelse af 17. marts 2009. Ved Advokatnævnets kendelser af 16. maj 2011 og 27. juni 2013 fandt nævnet, at advokat A havde tilsidesat god advokatskik, men fastsatte ingen tillægssanktion.

Ved Advokatnævnets kendelse af 26. juni 2013 blev advokat A pålagt en bøde på 100.000 kr., som ved Retten i Horsens dom af 22. maj 2015 blev nedsat til 50.000 kr. Advokatnævnet har anket dommen til Vestre Landsret. Ved nævnets kendelse af 28. maj 2014 blev advokat A pålagt en bøde på 100.000 kr., som ved Retten i Horsens' dom af 21. oktober 2014 blev nedsat til 50.000 kr. Advokat A har indleveret ankestævning til Vestre Landsret. Ved nævnets kendelse af 28. maj 2014 blev advokat A pålagt en bøde på 50.000 kr., som ved Retten i Horsens dom af 21. april 2015 blev nedsat til 20.000 kr.

Advokat A har ansøgt om anketilladelse hos Procesbevillingsnævnet. Henset til, at de ovennævnte kendelser fortsat verserer ved domstolene, har de ikke betydning for sanktionsfastsættelsen i nærværende sager.

Samtidig med behandlingen af nærværende sager har Advokatnævnet behandlet to andre sager, hvor der er klaget over advokat A, nævnets sagsnr. 2014-2336 og 2014-2988. Advokatnævnet fandt i disse sager, at advokat A, til dels groft, havde tilsidesat god advokatskik, og nævnet pålagde ham derfor to bøder på henholdsvis 100.000 kr. og 30.000 kr., jf. princippet i straffelovens § 88.

Efter omstændighederne, herunder karakteren af overtrædelserne, som i nærværende tre sager i grovhed adskiller sig fra advokat As tidligere overtrædelser, herunder de forhold, der blev afgjort ved Højesterets dom af 28. november 2011 – og efter en samlet vurdering af de fem sager – jf. princippet i straffelovens §

88, pålægger Advokatnævnet i medfør af retsplejelovens § 147 c, stk. 1, advokat A en bøde på 150.000 kr. i nærværende sager.

Advokat A kan indbringe afgørelsen for retten inden 4 uger efter modtagelsen af kendelsen, jf. retsplejelovens § 147 d.

Herefter bestemmes:

Advokat A pålægges en bøde til statskassen på 150.000 kr.”

Meddelelse 37/ 2015

Vold – Gentagelse – Mod vagt - Samfundstjeneste

Straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og stk. 2

T, der tidligere var straffet for vold, blev idømt 50 dages betinget fængsel med vilkår om samfundstjeneste i 60 timer for vold begået mod en vagtmand, der var på arbejde på MC Donalds. T blev dømt for at have givet vagten mindst et knytnæveslag i ansigtet og efterfølgende at have slået ud efter vagten flere gange. I dommer stemte for at gøre straffen på 50 dages fængsel ubetinget.

Dom afsagt af Københavns byret den 16. oktober 2015, SS 2-2098/2015

”Anklagemyndigheden
mod
M

Sagens baggrund og parternes påstande

Der har medvirket domsmænd ved behandlingen af denne sag.

Anklageskrift er modtaget den 7. august 2015 og tillægsanklageskrift nr. 1 er modtaget den 14. august 2015 og tillægsanklageskrift nr. 2 er dateret 1. oktober 2015.

M er tiltalt for overtrædelse af

1.
straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og stk. 2,
ved den 18. juli 2015 ca. kl. 04.10 på McDonald's, Nørre Voldgade 82, København K, som tidligere straffet for vold, at have tildelt vagtmand A, der havde bedt ham om at dæmpe sig, mindst 1 knytnæveslag i ansigtet, ligesom han slog ud efter hans ansigt og krop flere gange med knyttet hånd.

2.
overtrædelse af færdselslovens § 54, stk. 1, 1. pkt.
ved den 30. oktober 2014 ca. kl. 10.50 at have ført personbil XX ad Børsgade i København efter at have indtaget bevidsthedspåvirkende stoffer, hash, hvor den aktive komponent er THC, og som ikke er indtaget i henhold til lovlig recept.

3.

bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste A nr. 1 ved den 30. oktober 2014 ca. kl. 10.55 på Børsgade ud for nr. 2 i København at have været i besiddelse 4 gram hash og 1 joint til eget brug.

4.

færdselslovens § 4, stk. 1

ved den 8. maj 2015 ca. kl. 09.05 at have ført personbil AS 19 790 ad Kalvebod Brygge mod sydvest, 240 meter før Otto Busses Vej, København V, med mindst 84 km/t., selv om det ved færdselstavle er angivet, at hastigheden ikke må overstige 60 km/t.

5.

færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt.

ved den 8. maj 2015 ca. kl. 09.05 at have ført personbil AS 19 790 ad Kalvebod Brygge mod sydvest ved Otto Busses Vej, København V, uden at have erhvervet kørekort.

6.

bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste A nr. 1

ved den 7. juni 2015 ca. kl. 16.30 på volden omkring Voldboligerne nr. 10, København, at have været i besiddelse af 2 joints til eget brug.

7.

færdselslovens § 56, stk. 1, 1. pkt.

ved den 6. juli 2015 ca. kl. 02.55 at have ført personbil CW 31 610 ad Holmegårdsvej i Kokkedal v/Holmegårds Centret, Holmegårdsvej, Kokkedal, uden at have erhvervet kørekort.

Anklagemyndigheden har nedlagt påstand om en fængselsstraf på ikke under 50 dages fængsel ubetinget.

Anklagemyndigheden har endvidere nedlagt påstand om, at tiltalte i medfør af færdselslovens § 125, stk. 2 nr. 2) og 126, stk. 1, nr. 2) og nr. 10), frakendes førerretten ubetinget i 3½ år fra den 31. december 2014.

Tiltalte har erkendt sig skyldig i forhold 2 - 7 og har delvis erkendt forhold 1, og har nedlagt påstand om rettens mildeste dom, herunder en betinget dom med vilkår om samfundstjeneste..

Forklaringer

Der er afgivet forklaring af tiltalte og vidnerne A, S, L og F.

Forklaringerne gengives ikke i dommen, idet disse er blevet lydoptaget.

Oplysningerne i sagen

Ad forhold 1:

Der er afspillet 3 videooptagelser inde fra den pågældende MC Donalds, og hvoraf hele episoden fremgår. Der er endvidere dokumenteret fotos optaget af hhv. forurettede og af tiltalte. Der er dokumenteret skadejournal fra A's henvendelse på skadestuen den 18. juli 2015 kl. 04:51, hvoraf blandt andet fremgår: "Lidt smerte svt. hø. kæbe. Chokeret."

Ad forhold 2:

Ved analyse af en prøve af tiltaltes blod, hvilken blev udtaget den 30. oktober 2014 kl. 12.13, fandtes tiltalte påvirket af tetrahydrocannabinol (THC), som blev fundet med en koncentration 0,0033 mg/kg, hvilket er

over 0,0015 mg/kg, som er bagatelgrænsen tillagt 50 % for analysevariation. Tiltaltes førerret har været administrativt inddraget fra og med den 31. december 2014, jf. skrivelse af 20. november 2014.

Personlige oplysninger

Der er af Kriminalforsorgen foretaget en personundersøgelse vedrørende tiltalte, hvoraf det blandt andet fremgår, at tiltalte har taget svendebrev som murer, han lever af dagpenge og bor hos sine forældre og har i øvrigt gode personlige forhold, og er fundet egnet til betinget dom, herunder med vilkår om samfundstjeneste, og Kriminalforsorgen anbefaler, at prøvetiden bør være længere end længstetiden.

Tiltalte er tidligere straffet

ved Retten i Helsingør den 16. juli 2009 med fængsel i 50 dage for straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1, jf. § 89 ved Retten i Helsingør den 23. juni 2010 med en bøde på 4.000 kr./8 dage for straffelovens § 291, stk. 1, færdselslovens § 117d, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 2. pkt., § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1 og stk. 2, § 38, stk. 1, jf. tildels § 118, stk. 2, jf. straffelovens § 89. Klipværdi 05. Førerretten frakendt efter færdselslovens § 126, stk. 1, nr. 7 og nr. 9, jf. § 125, stk. 2 i 1 år indtil den 22. juni 2011.

ved Københavns Byrets udeblivelsesdom den 30. januar 2012 med fængsel i 10 dage og en bøde på 20.500 kr. /14 dage efter straffelovens § 164, stk. 1, samt færdselslovens § 118, jf. § 4, stk. 1, § 117 A, stk. 1, samt § 117D stk. 2, jf. § 56, stk. 1, jf. tildels straffelovens § 89. Klipværdi 03. Førerretten frakendt i 6 måneder indtil den 19. december 2012 efter færdselslovens §126, stk. 1, nr. 10, jf. § 125, stk. 2.

ved Retten i Glostrup den 26. november 2014 med fængsel i 7 dage og en bøde på 2.500 kr. /6 dage for færdselslovens § 117D, stk. 2, jf. § 56, stk. 1, samt § 118, jf. § 4, stk. 1. Klipværdi 01 ved Retten i Hillerød den 29. december 2014 udeblivelsesdom, med en bøde på 3.000 kr./6 dage efter færdselslovens § 42, stk. 1. Klipværdi 01.

Rettenns begrundelse og afgørelse

Ad forhold 1:

Retten lægger vægt på de afspillede sekvenser fra videoovervågningen i Mc Donalds. Retten finder, at det fremgår heraf, at forurettede, der var ansat som vagt, forsøger at dæmpe tiltalte, at tiltalte stiller sig tæt på forurettede et par gange, og at forurettede med sin hænder forsøger at skabe afstand til tiltalte, uden at der derved er tale om skub eller puf, og at tiltalte herefter giver vagten mindst et knytnæveslag i ansigtet og efterfølgende slår ud efter forurettede flere gange. Der er intet i disse videooptagelser eller i de afgivne vidneforklaringer, der indicerer, at forurettede i sin egenskab af vagt ikke har handlet som en fornuftig og kompetent vagt eller har overskredet sine beføjelser, hverken fysisk eller verbalt. Tiltalte findes herefter skyldig i forhold 1.

Ad forhold 2 og 3:

Under henvisning til tiltaltes erkendelse, som støttes af de øvrige foreliggende oplysninger, herunder resultatet af analysen af tiltaltes blod, finder retten tiltalte skyldig i overensstemmelse med tiltalen.

Ad forhold 4 - 7:

Under henvisning til tiltaltes erkendelse, som støttes af de øvrige foreliggende oplysninger, finder retten tiltalte skyldig i overensstemmelse med anklageskriftet.

Straffen fastsættes til fængsel i 50 dage, samt en bøde på 25.500 kr. jf. straffelovens § 244, jf. § 247, stk. 1 og stk. 2, færdselslovens § 118, stk. 1, nr. 1, jf. § 4, stk. 1, § 117d stk. 2, jf. § 56, stk. 1, 1. pkt., § 117, stk. 1 jf. §

54, stk. 1, 1. pkt. og bekendtgørelse om euforiserende stoffer § 27, stk. 1, jf. § 2, jf. bilag liste A, nr. 1. til dels jf. straffelovens § 89.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

2 dommere stemmer for at gøre straffen på 50 dages fængsel betinget på nedennævnte vilkår:

Straffen skal ikke fuldbyrdes, hvis tiltalte overholder de betingelser, som er angivet nedenfor, jf. straffelovens § 56, stk. 1.

Retten har herved lagt vægt på tiltaltes gode personlige forhold, og at tiltaltes tidligere dom for vold er fra 2009 og vedrører et forhold begået i 2008.

Tiltalte skal herunder udføre samfundstjeneste i 60 timer, jf. straffelovens §§ 62 og 63.

1 dommer stemmer for at gøre straffen på 50 dages fængsel ubetinget.

Der afsiges dom efter stemmeflertallet.

Da tiltalte har ført bil påvirket af hash over bagatelgrænsen, og da han tidligere er frakendt førerretten ubetinget og kørslen i forhold 2 er begået inden 5 år fra udløbet af frakendelsestiden, frakendes tiltalte førerretten i overensstemmelse med anklagemyndighedens påstand i medfør af færdselslovens § 125, stk. 2, nr. 2, § 126, stk. 1, nr. 2 og nr. 10 som nedenfor bestemt.

Den nedlagte konfiskationspåstand tages til følge som nedenfor bestemt.

Thi kendes for ret:

Tiltalte M straffes med fængsel i 50 dage og en bøde på 25.500 kr.

Forvandlingsstraffen for bøden er fængsel i 14 dage.

Fuldbyrdelsen af fængselsstraffen på 50 dage udsættes og bortfalder efter en prøvetid på 1 år på betingelse af,

at tiltalte ikke begår strafbart forhold i prøvetiden
at tiltalte i prøvetiden undergiver sig tilsyn af Kriminalforsorgen
at tiltalte udfører ulønnet samfundstjeneste i 60 timer inden for en længstetid på 6 måneder.

Prøvetid og længstetid regnes fra endelig dom.

Tilsyn og særvilkår skal fortsætte i hele prøvetiden, selvom længstetiden er udløbet.

Hos tiltalte konfiskeres 4 g hash og 3 joints.

Retten til at føre motordrevet køretøj, hvortil der kræves kørekort, bortset fra lille knallert, frakendes tiltalte for et tidsrum af 3 ½ år fra den 31. december 2014 at regne.”